

en ophævelse af de danske undtagelser. Men statsministeren har jo altså valgt på baggrund af en fornemmelse af, hvor folkestemningen er på den her sag, at dele denne her afstemning op i to: først en afstemning om traktaten, dernæst muligheden for, at Danmark kan få en anden undtagelse end den, vi har på det retlige og indre område.

Da statsministeren har truffet det valg og vi ikke kunne komme igennem med fra Socialdemokratiets side at få det, der i offentligheden er blevet kaldt the Big Bang, altså det, at man stemte om forbeholdene og tilslutningen til den nye traktat under et, ja, så ser vi det som den eneste vej frem, så der trods alt er en række partier, der kan stå sammen om at anbefale en model, hvor Danmark kan fastholde sin tilknytning til det europæiske samarbejde og endda forhåbentlig også en tættere tilknytning end den, vi har i dag. Det er baggrunden for det.

Til gengæld giver den jo altså også nogle nye muligheder, som tiden under de her korte bemærkninger ikke tillader at gå igennem, men dem kender hr. Keld Albrechtsen jo også så udmærket.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg opfatter hr. Frank Jensens svar sådan, at han faktisk er enig i, at den fremgangsmåde, der er valgt, er noget rod. Så må man jo så vurdere: Skal man så godkende en sådan fremgangsmåde, eller skal man ikke gøre det? Det har Socialdemokratiet åbenbart følt sig tvunget til. Det forstår jeg ikke rigtig, for hvis Socialdemokratiet ville det anderledes, så ville der vel kunne skabes et flertal her i Folketingssalen for, at vi stemmer rent om forfatningstraktaten – hverken mere eller mindre. Det tror jeg der kunne være flertal for her i Folketingssalen, hvis Socialdemokratiet ville være med til at sige nej tak til det rodeforslag, som statsministeren nu har pånødet Socialdemokratiet.

Jeg håber så i det mindste, at Socialdemokratiet vil tage afstand fra den skræmmekampagne, som hr. Rohde og statsministeren allerede er begyndt på, hvor de er begyndt at sige til folk, at hvis de stemmer nej, så ryger vi ud af EU og ud i Atlanterhavet, eller hvordan man nu vil komme til at sige det. Man har allerede startet den skræmmekampagne, og det håber jeg hr. Frank Jensen vil tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at man ikke kan skræmme den danske befolkning til noget som helst. Den danske befolkning er veloplyst – nok den mest veloplyste befolkning, vi har i Europa – om det europæiske spørgsmål, og derfor er man nødt til at gå i en tæt dialog.

Og jeg er nødt til at sige det igen: Socialdemokratiet stod alene i debatten om at få et opgør med de fire danske forbehold i tilknytning til den nye grundtraktat eller forfatningstraktat. Der var ikke andre partier, der tilsluttede sig den model, det havde vi ønsket. Statsministeren er så drejet om og vil ikke have et opgør med de danske forbehold eller undtagelser på det retlige og indre område, men vil altså have det i to tempi med muligheden for, at det danske Folketing kan tilslutte sig elementer af det retlige og indre samarbejde, ikke mindst på politiområdet, og ikke mindst i forhold til det civilretlige område.

Men jeg tror også, vi kommer til at se, at der vil være et stort flertal i Folketinget, der vil tilslutte sig en række af de fælles europæiske initiativer, der kommer på asyl- og immigrationsområdet, fordi Europa bliver nødt til at have fælles regler her. Det er en nødvendighed for at sikre, at der er rimelighed på det her felt. Vi kan ikke have, at asylansøgere i Europa skal rejse rundt fra det ene land til det andet, og derfor er fælles europæiske regler den eneste vej at gå.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er en pudsig tendens, man har udviklet i Socialdemokratiet: Man bander og svovler over næsten alt det, regeringen gør, og så tilslutter man sig alligevel. Det er efterhånden stort set på alle områder. Man harcelerer meget kraftigt over alt, hvad statsministeren gør, men så tilslutter man sig alligevel, og så fortsætter man med at harcelere lidt, indtil man så finder ud af: Nej, det må vi nok hellere lade være med, for ellers så får vi et problem. Det er det samme hver gang, og det er stort set på alle områder. Det må være træls – for nu at bruge et godt nordjysk udtryk – at skulle have det på den måde. Hvis man ikke kan lide de ting, man er en del af, må man finde nogle alternativer og så melde det klart ud til befolkningen.

Nu sagde hr. Frank Jensen i sin tale, at det, regeringen gør, er, at vi optager pauselån. Men så er det jo interessant at vurdere konsekvenserne af Socialdemokraternes samlede udgiftsforslag